

Dobra książka

Saga rodzinna dla wszystkich

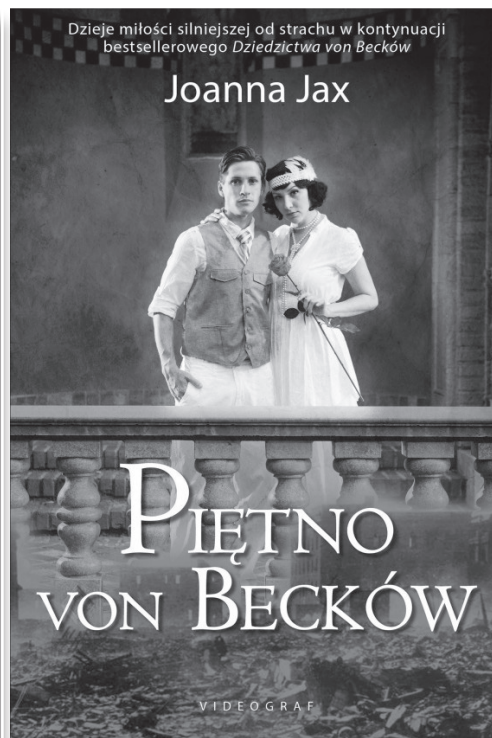
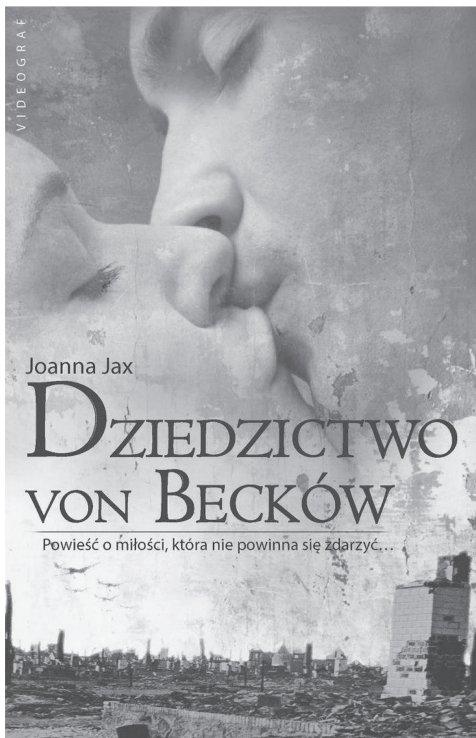
Joanna Jax (wł. Joanna Jakubczak) to młoda pisarka pochodząca z Olsztyna. Jest absolwentką Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. Zawodowo jest managerem w dużej firmie ogrodniczej. Po pracy miłośniczka literatury, autorka poczytnych powieści, a także malarka. Prowadzi bloga, w którym publikuje opowiadania. W 2014 roku wydała swoją pierwszą powieść: „Dziedzictwo von Becków”, a w niecały rok później „Piętno von Becków”. Obie książki spotkały się ze znakomitym odbiorem czytelników i krytyków.

Pierwsza z powieści to pełna napięcia historia dwojga ludzi, których los zetknął ze sobą tuż przed wojną. Książka opowiada o zawiłych losach polskiej nauczycielki Marii Tarnowskiej i niemieckiego oficera SS Wenera von Becka oraz ich potomków. Akcja powieści rozgrywa się na przestrzeni niemal osiemdziesięciu lat, przenosząc czytelnika z przedwojennego Wolnego Miasta Gdańsk i pruskiej arystokratycznej posiadłości w Szlezwicku-Holsztynie do

wojennego Krakowa i Olkusza, powojennego Berlina Wschodniego i Warszawy, następnie do prowansalskiej wsi i Paryża lat sześćdziesiątych, aż wreszcie do Polski po roku 1989. To krótkie przedstawienie głównej linii fabularnej nie oddaje całej złożoności przedstawionych zdarzeń w powieści. Z wypiekami na twarzy śledzimy losy Marii i Wenera oraz ich dziecka, a także ludzi z nimi związanych czy to więzami krwi, czy też przyjaźni lub nienawiści. „Dziedzictwo von Becków” ukazuje „jasną stronę” tej niemieckiej, arystokratycznej rodziny. Natomiast kontynuacja sagi „Piętno von Becków” jest bardziej mroczna, związana z Peterem von Beckiem, młodszym bratem Wenera. Peter cały czas żyje w cieniu starszego brata i ciągle jest zazdrosny o jego sukcesy, karierę, a nawet kobiety. Nie może pogodzić się, że wszystkie zaszczyty, cały splendor, blask i bogactwo rodu spada na Wenera, a on jest przegrany i nieszczęśliwym człowiekiem, którego długi spłaca ojciec. Ukojenia szuka w ramionach kolejnych kochanek i hektolitrach wypitego alkoholu. Życie Petera kończy się tragicznie, ale jego poczynania mają wpływ na losy innych bohaterów w powieści.

Warto również wspomnieć o budowie

obu utworów. W powieściach przeszłość przeplata się z teraźniejszością. Kilka planów czasowych z dni wojny, a także lat późniejszych aż do współczesności, zmierza do jednego, wspólnego finału. Umiejętnie zastosowany zabieg retrospekcji ubogaca powieści, czyni je ciekawszymi, a przez pryzmat przeszłości możemy przypatrzeć się przyszłości. I na przykład ciekawym wątkiem jest poruszony przez autorkę temat zaginionych lub przy-

włączonych przez banki majątków żydowskich. Dotyczy to rzecz jasna głównie Szwajcarii. Bo właśnie tam niemieccy naziści lokowali zagrabione kosztowności, co zostało w powieści pokazane na przykładzie tragicznych losów żydowskiej rodziny Halpernów, którzy swoje dzieje związali z rodziną von Beków.

Niewątpliwą zasługą Joanny Jak jest to, że potrafi barwnie kreślić postacie i umiejętnie dawkować tajemnice. Autorka stworzyła wzruszającą opowieść o wybaczeniu, miłości, trudnych wyborach i dylematach moralnych,

nienawiści, żądzy zemsty, chciwości i skomplikowanych relacjach rodzinnych. I tak smacznie „wysmażone” powieści są rarytasem dla czytelniczego podniebienia, które pochłania się w jedną noc. Należy tylko liczyć na to, że kolejne powieści Joanny Jak będą równie fascynujące, jak saga rodu von Beków.

*Poleca:
Piotr Bożek*

Konfirmacja

Ukazała się książka „Konfirmacja – jej rola i miejsce we współczesnym Kościele”, która wyjaśnia istotę konfirmacji i Wieczery Pańskiej.

Książka ta zawiera dokument „Potwierdzenie dojrzałości chrześcijańskiej”. Rola i miejsce konfirmacji we współczesnym Kościele, który został przygotowany w ramach kilkuletniej

dyskusji o roli i miejscu konfirmacji w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce. Omawia także kwestię pierwszego przystępowania do Wieczery Pańskiej.

Do tego dokumentu dołączono uchwałę Synodu Kościoła oraz wyjaśnienie rady synodalnej, opisujące drogę do powstania tej uchwały.

W październiku 2018 roku Synod Kościoła podjął uchwałę, w której podkreślił znaczenie aktu konfirmacji. Wskazał, że powinien być on poprzedzony przynajmniej dwuletnim przygotowaniem w trakcie nauki konfirmacyjnej i następować „nie później niż w szesnastym i nie wcześniej niż w trzynastym roku życia członka Kościoła”. Synod docenił także praktykę polegającą na tym, że akt konfirmacji łączony jest zwykle z pierwszym samodzielnym przystąpieniem do sakramentu Wieczery Pańskiej, ale podkreślił jednocześnie, że „akt konfirmacji nie jest warunkiem niezbędnym do wzięcia udziału w społeczności tego sakramentu, do której zaproszony jest każdy ochrzczony”.

„Zatem także dzieci przed konfirmacją zaproszone są do przystąpienia do Stołu Pańskiego. Przystąpienie dziecka do sakramentu Wieczery Pańskiej przed konfirmacją powinno następować po przejściu przez nie odpowiedniego przygotowania pozwalającego odróżnić Wieczere Pańską od zwykłych posiłków, a także po stosownym przygotowaniu rodziców lub opiekunów dziecka, którzy będą odpowiadać za każdorazowe dopuszczenie dziecka do udziału w sakramencie”.

Książkę można kupić w Księgarni Augustana.

źródło: www.luteranie.pl

